

ŠKOLÁČEK

5. číslo 2025/26

**UVNITŘ TOHOTO
VYDÁNÍ:**

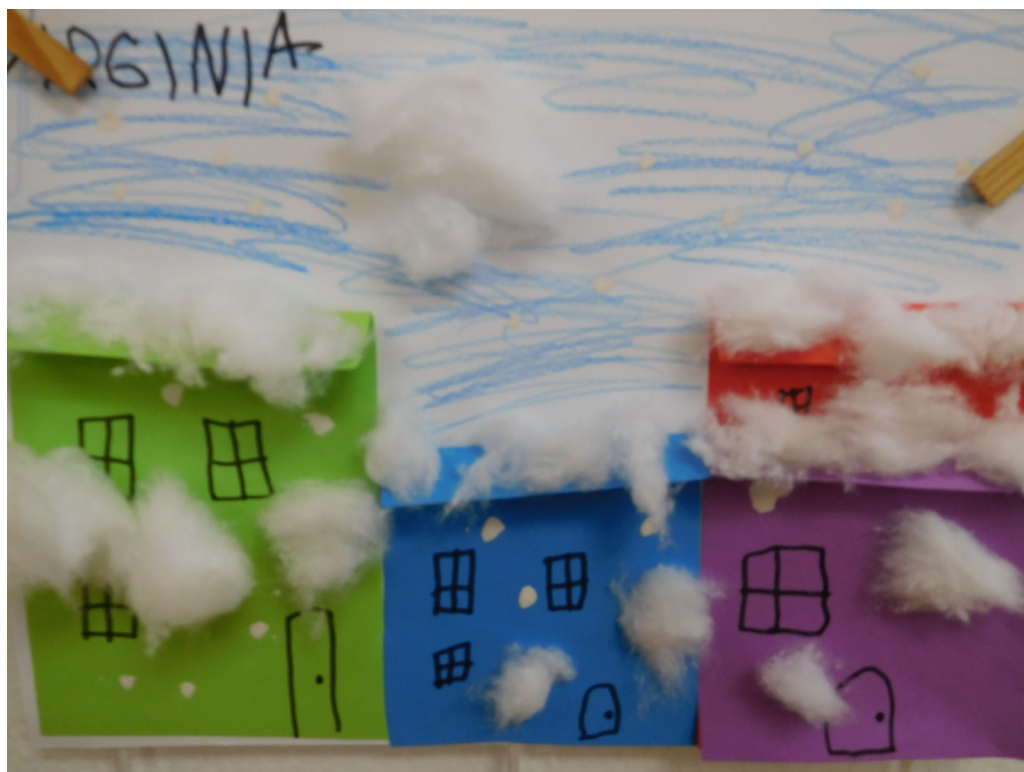
PRÁCE ZE TŘÍD	2
2.STUPEŇ	19
DRUŽINA	23
AKCE ŠKOLY	26

Přípravka

přípravka

1. ročník

1.A

2. ročník

2.B

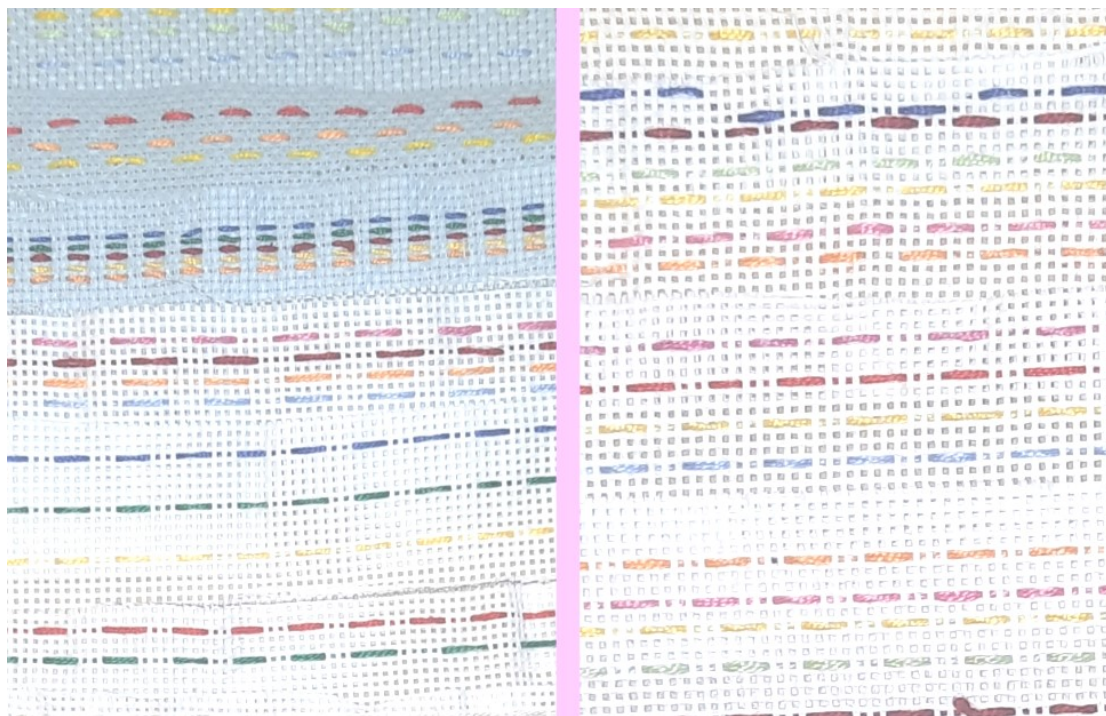

2. TŘÍDY V PLANETÁRIU

2. třídy si odnesly neko-
nečné zážitky z nejmo-
dernějšího
planetária na světě.

Práce s textilem, zimní téma s písničkou a kresba postavy v 2. C

3. ročník

3.D

3.A

3.C

3.D

Byl

Dorota, 3.B

Byl jednou jeden Byl. Jmenoval se Zbyněk, ale nikdo mu neřekl jinak než Byl, protože všude byl. Bydlel v Bydžově. Chtěl tam bydlet už od mala, a tak se tam přestěhoval. Měl dva kamarády, Zbyška a Přibyslava. Jednou byli na louce, rostla tam babyka a byliny, pásli se tam býci a kobyly. Poblíž pastvy měl svůj byt v malém příbytku pastýř, který měl starý nábytek, ale nevadilo mu to, protože se hlavně staral o dobytek. Jak kluci hráli, třepili okno příbytku a kobylu. Potom museli opravit okno a pastýř zavolal bylinkářku, aby zavázala kobyle kopyto bylinami a babykou. Kluci a Byl se ponaučili a obyvatelé Bydžova si to vypráví až dodnes.

Malá Mirka

Emily, 3.B

Jednou o víkendu byla Mirka u dědy, který bydlel v mlýně. Byl hodný a měl lysinu. Každé ráno tam bylo slyšet, jak plyne potůček. Jednou večer se blýskalo a Mirka se bouchla do lýtky, vzlykala a nechtěla polykat večeri. Děda jí říkal, že jídlem se neplýtvá, a tak zbytky dali králíkům, kteří byli jak plyšový a žvýkali pelyněk. Vedle chlívku byly lyže uvázané lýkem na zdi. Mirka a děda se domluvili, že v zimě spolu půjdou lyžovat.

Kamarádi Zbyněk a Zbyšek

Jakub, 3.B

Byl jednou jeden Zbyněk, který měl kamaráda Zbyška. Přestože bydleli daleko od sebe, měli obyčej, že slavili Vánoce spolu. Zbyšek bydlel v Bydžově

v malém příbytku. Zbyněk byl obyvatel Přibyslavi. Měl veliký byt plný starobylého nábytku. Kousek od Přibyslavi měl statek, na kterém choval dobytek a krávám dával babyku. Kobyle dával byliny.

Král a chlapec

Ema, 3.B

Bylo jednou jedno království, které se pořád blýskalo čistotou. Jednou ráno, když král šel zkontrolovat mlýn, uslyšel vzlykat dítě. Šel se podívat, odkud to jde a viděl chlapce objímat plyšáka, který byl skoro celý lysý. Měl bolavé lýtko. Král mu ze zahrady přinesl pelyněk a lýko. Král mu řekl, ať to polyká jednou denně a ať s tím neplýtvá. Jak čas plynul, tak se chlapec uzdravil.

Pelyněk

David, 3.B

V Lýnslavě blízko

mlýna bylo pole, kde rostl pelyněk. Při sběru svazovali svazky pelyňku lýkem. Neměli ho mnoho, proto s ním nemohli plýtvat. Petr si jednou při sběru zranil lýtko. Jeho sestra Žaneta vzlykala, protože se jí ztratil plyšový medvídek. Medvídek už byl starý a na několika místech už byl lysý. V dálce bylo slyšet hrom a začalo se i blýskat. Petr rád lyžuje, ale zatím musí nechat plynout čas, než bude zima. Petrova maminka doporučuje polykat pelyněk v malém množství.

Velikonoce

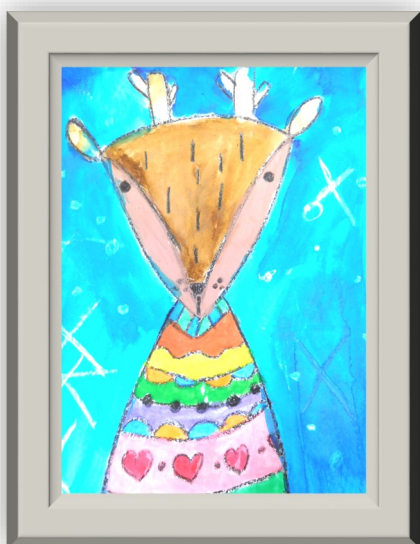
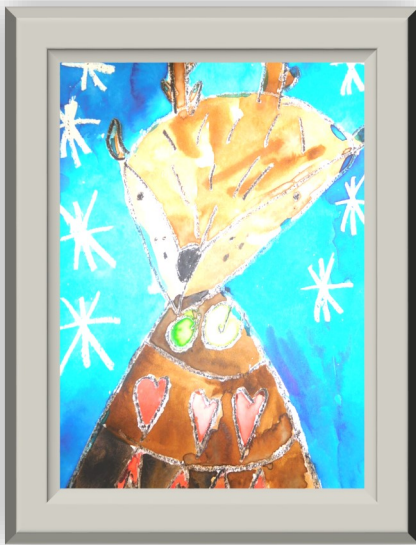
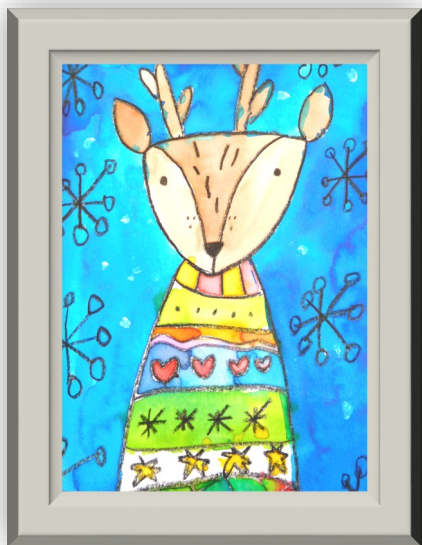
Emily, 3.B

V ohradě se procházela kobyla Ema. Uviděla přicházet nový dobytek. Ze stáda vyběhl malý býk. Já jsem Ferda. A já Ema. Mám malý příbytek kousek od Přibyslavi. Budeme tam bydlet spolu? V bytě? Ano, dáme do něj nábytek a najdeme si nové kamarády, třeba jako Zbyňka a Zbyška z Bydžova. Sejdeme se všichni na zahrádce, zasadíme byliny i babyku. Až v březnu zahrádka pokve-

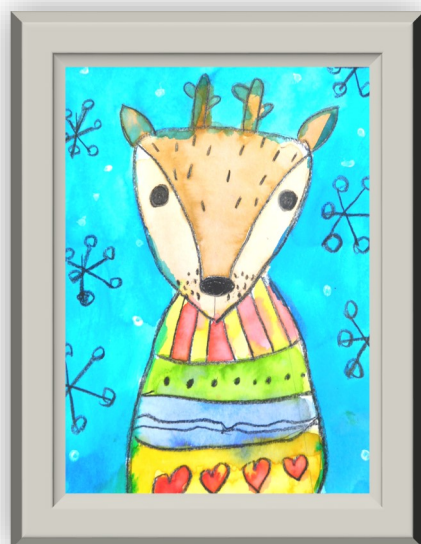
te, budeme slavit obyčej vítání jara.

3. C

3.A

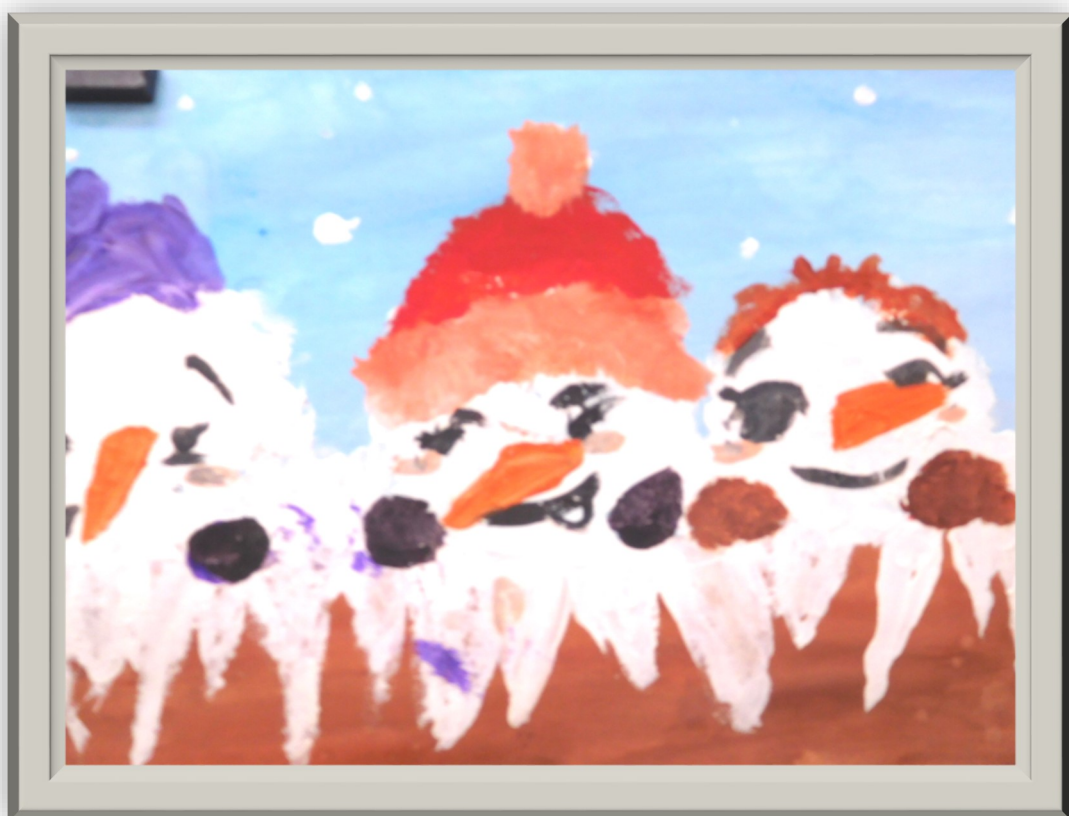
3. C

4. ročník

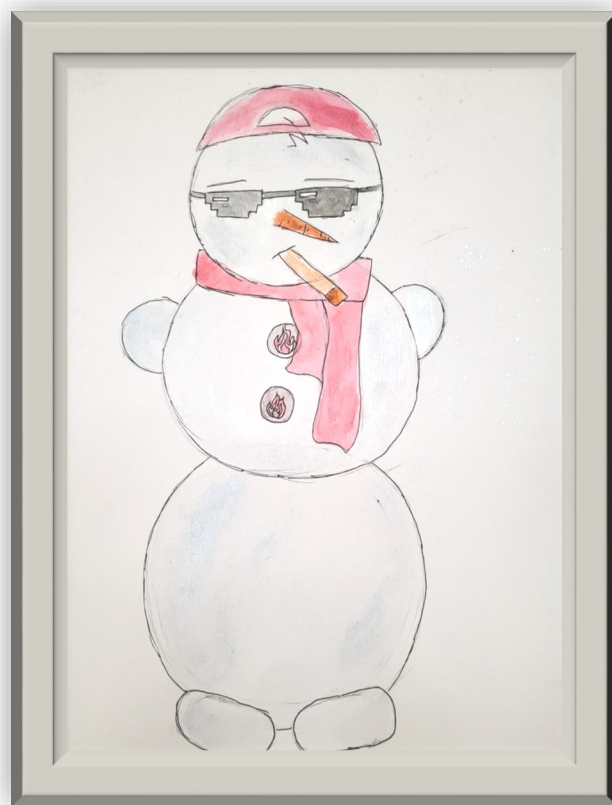
4.A

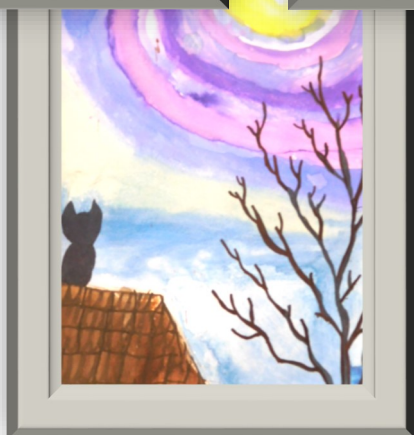
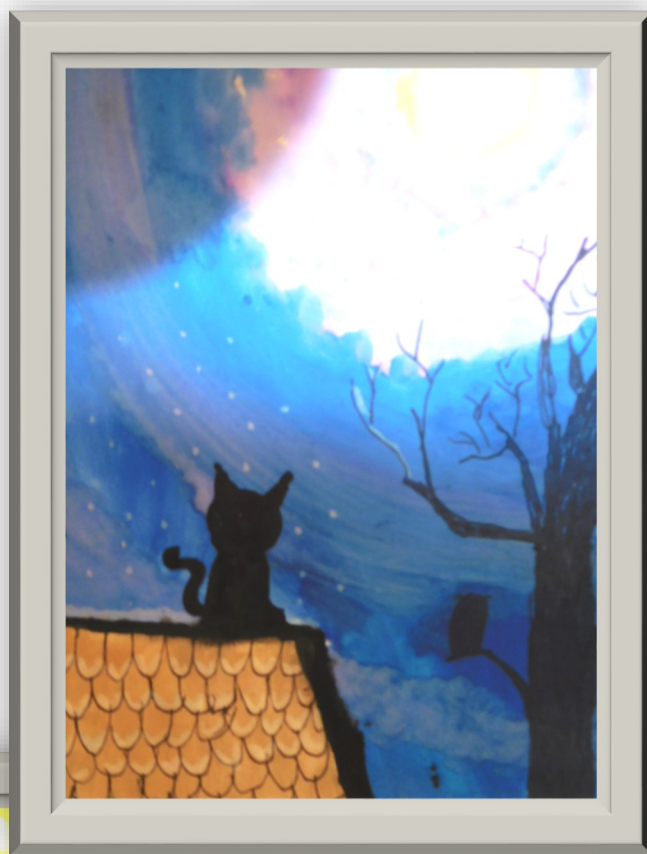
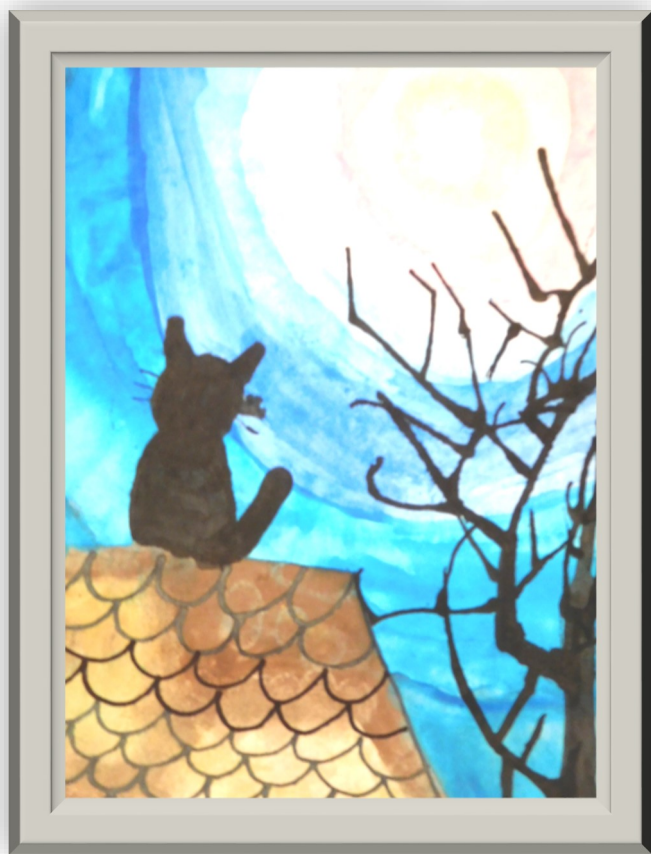
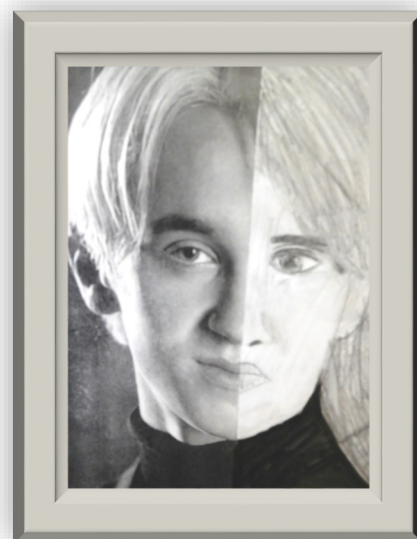
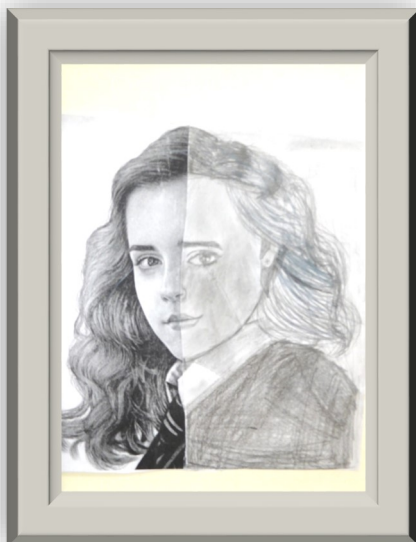

4.C

4.D

5. ročník

5. B byla v muzeu

Muzeum hlavního města Prahy bylo na dlouhou dobu uzavřené a teprve na konci minulého roku otevřelo své dveře návštěvníkům. Šli jsme tedy prozkoumat, co nás v muzeu čeká. V pěti sálech bylo možné zhlédnout velkoplošné projekce Prahy. Prahy na konci 19. století, přeměny města v čase, podoby lidí, kteří dříve město obývali. Součástí výstavy byl i slavný model Prahy. Všem se tato expozice moc líbila a bylo vidět, že se do budoucna chystají i výstavy další.

5.A

5.B

2. stupeň

Práce žáků z 8. ročníku

Jana, 6.B

Čekám na hovor od kamarádky, sedím v křesle a najednou si všimnu, že v rohu pokoje je něco velkého. Tu věc jsem tu ještě neviděla. Dneska odpoledne tu nebyla, a tak si na internetu vyhledám, co to je. Je to tchýnin jazyk.

Je to velká květina s velkým květináčem, se spoustou hlíny a s velkými listy. Listy byly tmavě zelené s

trochou světle zelené. Některé byly žluté, asi staré. Květina by potřebovala trochu vody a možná i vyměnit hlínu, byla už suchá a stará.

Ta kytky mi připomíná něco z ostrovů. Kdybych ji neznala, řekla bych, že je z nějakého ostrova. Tak velkou kytku jsem nikdy neviděla. Dělá mi radost, je to hezká ozdoba do pokoje. Většinou mám jako ozdobu nějaké

světýlko, třeba o Vánocích, ale teď mám květinu.

Nedávala jsem pozor, pořád jsem se na ni dívala. Potom se podívám na mobil a vidím spoustu zmeškaných hovorů od kamarádky. Zavolám jí. Uprostřed hovoru se zaseknu a znovu se dívám na tu květinu. Usměju se a věnuju se kamarádce.

Dan. 6. B

Postel

Jednoho dne jsem čekal na svoji sestru, šel jsem přes most a koukal jsem do mobilu. Když jsem se blížil ke konci mostu, všiml jsem si zvláštních zvuků. Zvědavost mě přemohla a šel jsem se podívat pod most. Byl tam bezdomovec, který spal na nádherné posteli.

Když jsem zahlédl postel, nemohl jsem věřit svým očím. Postel měla neuvěřitelně velkou matraci. Postel se mi moc líbila, a tak jsem se rozhodl jít o krok blíže. Všiml jsem si sametového obšití a nadýchané matrace. Na matraci leželo pár zmrzlých kapek vody, pod kterými byla matrace stříbrná jako měsíc. Měla stejně velký rám, jako byla matrace. Rám byl z hnědého dubového dřeva a ručně v něm byly vyřezá-

vané ornamenty, ve kterých se nacházely zvláštní barevné kamínky.

Celá postel vypadala jako duha: stříbrná matrace, hnědé dřevo a barevné kamínky. Vypadala jako barevný papoušek v zoologické zahradě.

Postel na mě působila zvláště. Zjistil jsem, že krása jde spatřit i na místech, kde bychom ji vůbec nečekali. V tu chvíli jsem si uvědomil, že mám být na místě srazu. Najednou mi začala volat sestra a pochopil jsem, že už musím jít.

7. ročník: V rámci volitelného předmětu Užitě výtvarné činnosti žáci tvořili koláž a vyzkoušeli si také drátování.

V rámci pracovních činností si žáci 6.A vyzkoušeli přípravu chuťovek s různými pomazánkami.

2. stupeň vyrazil na lyžařský kurz.

Každý den lyžovali nejen na sjezdovkách, ale vyzkoušeli si i běžky. Na sjezdovkách tréno-

vali zatáčení, brždění a správný postoj. Někteří stáli na lyžích poprvé, ale postupně se zlepšovali. Na běžkách jeli delší trasu krajinou, učili se držet rovnováhu a správně se odrážet.

Bylo to náročné, ale lyžaře to bavilo.

Lyžák si žáci moc užili. Naučili se nové věci, překonali sami sebe a strávili krásný čas s kamarády i učiteli. Určitě na něj budou dlouho vzpomínat.

družina

Výlet za Popelkou

Některé děti ze školní družiny se vydaly na kouzelný výlet do Německa – navštívily zámek **Moritzburg**, místo, kde se natáčela slavná pohádka **Tři oříšky pro**

Popelku.

Už při příchodu na zámek měly děti pocit, že se ocitly přímo v pohádce. Obdivovaly krásný zámek a s nadšením si připomínaly známé filmové scény. Viděly a vy-

zkoušely si dobové kostýmy, rekvizity a fotografie z filmu. Mnohé děti nadchla hlavně Popelčina slavnostní róba.

Během prohlídky si děti zkusily

představit, kudy Popelka běžela po schodech nebo kde se odehrával bál. Nechyběly ani společné fotografie a sdílení dojmů – někdo by chtěl být Popelkou, jiný princem a další obdivoval samotný zámek.

Výlet na Moritzburg byl pro děti nejen zábavným dobrodružstvím, ale i krásným návratem do světa pohádek. Domů se vracely plné zážitků, nových poznatků a s pocitem, že se na chvíli samy staly součástí filmového příběhu.

Výprava do Vlastivědného muzea v Kladně

Dne 2. 2. 2026 se 1., 2., 8. a 9. oddělení školní družiny vydalo na výlet do Vlastivědného muzea v Kladně. Čekal nás opravdu bohatý program, který předčil naše očekávání.

V muzejní herně jsme se posadili na měkoučké mráčky a společně jsme prožili život sněhové vločky. Nejprve jsme byli malými kapičkami vody, které vystoupaly až k mrakům. Tam jsme zmrzli, a pak jsme se pomaloučku snášeli k zemi jako sníh. Cestou jsme „rostli“, protože jsme na sebe nabírali prach a vlhkost. Nakonec z nás byly velké sněhové závěje.

Když na nás začalo svítit sluníčko, roztáli jsme a vznikla z nás velká louže – tolik potřebná pro rostliny. Ja-

ko vodní pára jsme se pak opět vydali vzhůru zpátky k mrakům. Už víme, že nejen déšť, ale i sníh je pro přírodu nesmírně důležitý.

Poté jsme si každý vytvořili své vlastní sněžítko se sněhuláčkem a na závěr nás čekala velká koulovačka. To bylo smíchu a radosti!

Další část odpoledne patřila oblíbené výstavě Krysáci. Obdivovali jsme kuličkové dráhy, které byly postavené snad úplně ze všeho. Každý z nás dostal svou dřevěnou kuličku a s nadšením jsme vyzkoušeli všechny dráhy.

akce

Program prevence: Učíme se respektu, spolupráci a vzájem- ným hranicím

Na naší škole se uskutečnil preventivní program zaměřený na posilování pozitivních vztahů ve třídách a předcházení agresivnímu chování žáků. Program byl rozdělen do dvou navazujících hodin a jeho hlavním smyslem bylo vést děti k porozumění sobě navzájem, k respektu a ke zdravé komunikaci.

V první části programu se žáci věnovali tématům vzájemného respektu a hranic v chování. Společně přemýšleli nad tím, kde leží hranice mezi legrací a ubližováním, a uvědomovali si, že to,

co je pro jednoho zábavné, může být pro druhého nepříjemné nebo zraňující. Důležitým prvkem bylo také vyjadřování vlastních pocitů – žáci měli možnost popsat, jak vnímají svou třídu, vztahy mezi spolužáky i celkovou atmosféru.

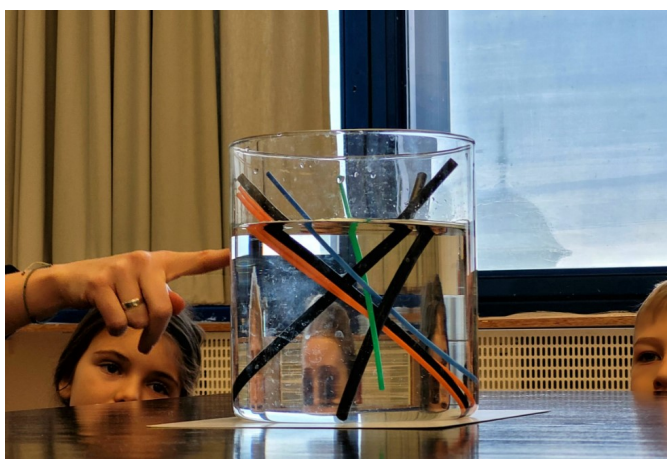
Druhá hodina byla zaměřena na praktické dovednosti. Prostřednictvím společných aktivit si žáci procvičovali spolupráci, zdravou komunikaci a vzájemnou podporu. Učili se naslouchat druhým, povzbuzovat se a hledat řešení společně, nikoli proti sobě. Aktivit byly vedeny tak, aby si děti samy vyzkoušely, jak důležitou roli hraje týmová práce a

ohleduplné chování v každodenním školním životě.

Obecným cílem programu bylo předcházet agresivnímu chování žáků. Mezi specifické cíle patřilo zejména vést žáky k porozumění hranic mezi legrací a ubližováním a rozvíjet jejich schopnost spolupráce a komunikace. Program ukázal, že otevřený rozhovor, bezpečné prostředí a společné zážitky mohou významně přispět k lepším vztahům ve třídě a k tomu, aby se škola stala místem, kde se všichni cítí respektováni a přijímáni.

Když si voda hraje s barvami – 3.D

S dětmi jsme se zúčastnili výtvarného programu, ve kterém hrála hlavní roli voda. Děti si mohly samy vyzkoušet, co všechno voda dokáže – jak se míchá s barvami, jak je rozpívá, posouvá a mění. Právě tyto pokusy a experimenty děti bavily úplně nejvíc. Poté jsme se přesunuli do galerie, kde jsme se na obrazy dívali trochu jinak než obvykle. Děti hledaly o jaký obraz jde, jen podle malých kousků. O obraze nám spoustu tajemství odhalila příjemná lektorka, která nás programem provázela. Dětem bylo ukázáno, že voda není jen obyčejná, ale umí mít spoustu podob a že i v umění může vyprávět příběhy. Děti si odnesly nové zážitky, radost z tvoření a nápadů.

Učíme se spolupráci

Ve 3. třídách proběhl preventivní program zaměřený na spolupráci, komunikaci a dobré vztahy mezi spolužáky. Program realizovala organizace Proxima sociale, která se dlouhodobě věnuje prevenci rizikového chování u dětí a mladých lidí.

Cílem programu bylo nabídnout žákům pozitivní společný záži-

tek a zároveň jim ukázat, jak může vypadat dobrá spolupráce v praxi. Děti si vyzkoušely, jak si rozdělit role, jak si navzájem naslouchat, jak řešit neshody a jak společně dojít k cíli. Důraz byl kladen nejen na práci v běžných třídních skupinách, ale také na spolupráci s těmi spolužáky, se kterými běžně tolik nepracují.

Program byl postaven

na interaktivních aktivitách – střídala se práce jednotlivců i skupin. Každá aktivita byla následně společně reflektována, aby se žáci mohli zamyslet nad tím, jak se jim spolupracovalo, co fungovalo a co by příště mohli udělat jinak. Součástí programu byly také pohybové, výtvarné a relaxační prvky, které pomohly vytvořit bezpečnou a otevřenou atmosféru.

